La construcció d'un estat.

Opinió | 03-10-2012 | 19:09

L'impuls que havia agafat la causa independentista des de la reforma de l'Estatut i les consultes sobiranistes ha agafat un ritme frenètic després de la multitudinària manifestació de la Diada a Barcelona. Si les enquestes dels últims mesos ja assenyalaven que el suport al sí en un hipotètic referèndum sobre la independència seria majoritari, la sensació que es va donar el dia 11 de setembre va ser que el poble català camina decidit cap a la creació d'un nou estat.

La situació ha agafat amb el peu canviat tota la classe política catalana, però alguns han estat molt més hàbils que d'altres a l'hora d'adaptar-se al nou escenari. Qui sembla que en traurà més profit és CIU, que amb un canvi de discurs de la nit al dia (del peix al cove a les estructures d'estat) ha aconseguit que en un no res tots plegats oblidem els pactes amb el PP i les retallades.

Així, tot sembla indicar que en el futur proper ens espera un procés de secessió liderat per Artur Mas; i ràpidament s'ha començat a difondre el discurs que cal donar suport incondicional al president i al seu model d'independència, oblidar tot el que s'ha fet fins ara, fer pinya i deixar a una banda el què ens separa.

De fet, no és un fet nou. Els últims temps ha aparegut un independentisme auto-definit com a transversal que crida a parlar només de la independència i a deixar per més endavant tot el que no sigui això. El seu discurs gira al voltant d'una fal·làcia: primer siguem independents i després ja decidirem com ens organitzem.

Aquesta premissa, però, parteix d'un error de base, i és pretendre que el procés de creació d'un estat és neutre. Això no és així, sinó que en tot moment i en cada pas que fem estem definint com serà el futur estat català.

Deixem que siguin les grans empreses qui controli els recursos naturals o nacionalitzem l'aigua, l'electricitat, el gas i la resta de recursos energètics del país? Assumim els deutes que ens exigeix el món financer o decidim quina part és il·legítima i suspenem el seu pagament? Deixem que sigui aquest món financer que ens ho portat a la crisi qui dirigeixi l'economia del país o creem una banca pública sota control popular? Mantenim un posicionament autista respecte a la resta de Països Catalans o treballem per la reunificació? Continuem amb les retallades i la destrucció del sector

públic o garantim els drets socials reconeguts entre els drets humans com l'educació, la formació, la sanitat i l'habitatge?

Totes aquestes preguntes s'han de poder fer obertament, i la població ha de poder fer sentir la seva veu perquè des del primer moment el nou estat estigui al servei de les classes populars i no de la mateixa oligarquia que ens controla ara. Hem de ser capaços d'entendre que avançar cap a la independència no vol dir caminar com un ramat de xais sense voluntat pròpia, sinó que cadascú ha de treballar per la plena sobirania des de la seva via, i que en alguns aspectes coincidirem i que en d'altres no. I no passa res.

Pretendre participar d'aquest procés en silenci és fer-nos acceptar el model d'estat que dicten els mercats. Una còpia d'Espanya amb un altre nom. I no es tracta d'això, oi?

Joan Font, regidor de la CUP a Figueres

Fuente: GN
Autor: Joan Font